

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Megilat Ta'anit

Avraham Segal <mi-Kraków>

[Kenigsberg], [1858?]

ירישע קראפ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12381](#)

טעם לדבריו, זה אומר כפרי החג (משמעותו וסוככים כקליגנותם לפ' פנימק) וזה אומר מעלה בקדוש ואין מוריין.מצו' הדלקה' משחשך החרמה עד שתכלת רגלי מן השוק, ומזהה להנחתה על פחה ביהו מבחו' ואם היה דר בעליה מנחתה בחלוון הסטוכה לרשות הרבים ואם מהירא מן הלא' מניח' על פחה ביהו מבפנים ובשעת הסכני' מנחתה על שלחנו ודי:

סליק פרק תשיעי.

פרק עשרי

טבת בעשרים ושמנה בטבח יהיבא כנישתא על דין, מפני שכשהיו צדוקין ישבין בסנהדרין שליהם יונאי מלך ושלטינין המלכה ישבה אצלם ולא אחד מישראל ישב עמה' חז' משמעון בן שטח והיו שואלין השובות והלכות ולא היו יודען להביא ראי' מן התורה, אמר להם שמעון בן שטח כל ט' שידוע להביא ראה מן התורה יהא ראוי לישב בסנהדרין וכל ט' שאינו יודע להביא ראה מן התורה אינו ראוי לישב בסנהדרין, פעם אח' נפל דבר של מעשה ביןין ולא היו יודען להבי' ראי' מן התורה חז' מוקן אח' שהיה מפטף' כננה אט' לו חן לי זמן ולמחר אני משיבך נתנו לו זמן הילך וישב לו בין לבן עצמו וכיון שראה שלא היה יודע להבי' ראה מן התורה למחר נהבייש מלביא ומלישב בסנהדרין גROLה והעמיד שמעון בן שטח אחד מן התלמידים והישיבו במקומו, אמר להם אין פוחzin בסנהדרין של ע"א וכך היה עיטה בכל יום ויום עד שנסתלקו מולם [א] ושבה סנהדרין על דעתה (ק"ה על דעתו) ובאותו היום שנסתלקה סנהדרין של צדוקין ושבה סנהדרין של ישראל עשווה י"ט: סליק פרק עשרי' שבת

פי' מהרא'

יון צי' מתמיוני ניכנו זו' ספדייס כל צלז מkopיס צען וצאס מלליקין לה סגולות, ל"ג כיוון טס ימוסיס צען ה"כ סס פטומי כלי ען ופטומי כלי ען חייו ויטמי וטס' סלדיקו לה סגולות, ועיין צלזות ה"מ סמיהליך צענין זו צענין סלזק' במנול' צהוטו זיין לנו קעל מסוס צען וק"ג:

פי' [א] ויסגה סגדליקין על דעתה. ל"ג להג' על דעתו ל"ג על דעתו כל צענין צן ט' כמי' נעל ופטמי צמיוקינו, ולק' גלמת ספדי